

עות סרגוסטי נלוותה לאלוף פיקוד הדרום, איציק מרדכי

בוקר, עד לשעות הצהריים. אז מפנים החיים ה"נורמליים" את מקומם לאינתיפאדה הסוערת.

מבטים חטופים ששלחתי לאורך הדרך אל סימטותיה האפורות של העיר ואל הרחובות הצרים, גילו כי כל רחוב או סימטה חסומים בדרך זו או אחרת. אם באבנים המסודרות לרוחב הכביש זו לצד זו, כמו לקראת מיסדר צבאי, אם בגרוטאות מתכת, או בגיבוב אבנים.

● בחיטור כתוחים

מייד כשהגענו למחנה ההימנשל הגיעה לשם גם שיירתו של אלוף הפיקוד. המכוניות נכנסו בשער הבסיס בניסיעה מהירה והסתדרו בשורה זו ליד זו כחנייה מאורגנת.

בתוך ענן של ריח ליוול חריף עלינו לחדרו של תא"ל צביקה פולג, מפקד איזור עזה. בחדר המתינו כבר תא"ל שיפמן, ראש המינהל האזרחי וקצינים בכירים אחרים.

תא"ל פולג נתן עידכון קצר של הבוקר: "בינתיים שקט, גם בהשוואה לאתמול. הבוקר הטל עוצר על שאטי, ועל נוצייראת, בגלל הפגנות תלמידי-המסחר פתוח ויש תנועה".

מתוך 260 בתי-ספר ברצועת-עזה, היו 14 סגורים באותו היום. בניגוד לגדה-המערבית, שם סגורים כל בתי-הספר ומוסדות-החינוך כבר חודשים ארוכים, המדיניות ברצועה היא להשאיר את מוסדות-החינוך פתוחים, ולסגור רק במיקרים ספציפיים לימים אחרים.

הנימוקים מאחורי החלטה זו פשוטים, לדי-ברי אלוף הפיקוד: "אנחנו מימשל צבאי, ואי-נחנו מפעילים כל מערכת-חיים שאפשר לה פעיל. עוצר מוטל כדי לצנזר ולהרגיע את הרוחות. כל השאר, עד כמה שניתן, אנחנו מעדיפים שמערכות-החיים יתפקדו כרגיל".

הישיבה בחדרו של מפקד האיזור היתה קצרה. במהלכה התעניין האלוף אצל הקצינים אם הגיעו אליהם תלונות על מעשי-אונס, או התעללות מניית בנשים, בגלל חשד לשי-תופי-פעולה. ידיעה על כך התפרסמה יום קודם באחד העיתונים. אף אחד מן הנוכחים לא ידע על כך דבר.

האלוף ביקש מקציני המימשל להכין 150 חבילות-מוון לנצרכים לכבוד חג עיד-אל-פיטר, החל בסוף חודש הרמדאן. כישיבה הביע אחד הקצינים את תלונתו תיהם של העוזרים במחנה-המעצר אונצ'ר 3.

אלוף מרדכי במיפקדת מוג'יב בעזה מירצפוח מצוירות, חלוותו מקושחים

המתרחש במחנה-הפליטים הענק והמונח שלאורך רצועת-החוף. מלמעלה נראה המחנה כמו שכונת עוני (המשך בעמוד 46)

המחסום ניצב בניין המתנשא לגובה שבע קומות. הבניין הגבוה ביותר בכל האיזור. צה"ל התיישב על גגו של הבניין ומשם יכולים החיילים לחלוש בתצפית על

הירדוע בשמו הרישמי "מחנה-קציעות". העציר רים מתלוננים על האוכל הכשר-לפסח שהם נאלצים לאכול בגלל החג היהודי. הקצין הסי ביר כי איז אפשרות טכנית לתת לעצורים אוכל אחר, משום שכמו כל חיילי צה"ל, גם הם מקבלים את מזונם מן המיטבח הצה"לי שהוא, כידוע, כשר-לפסח.

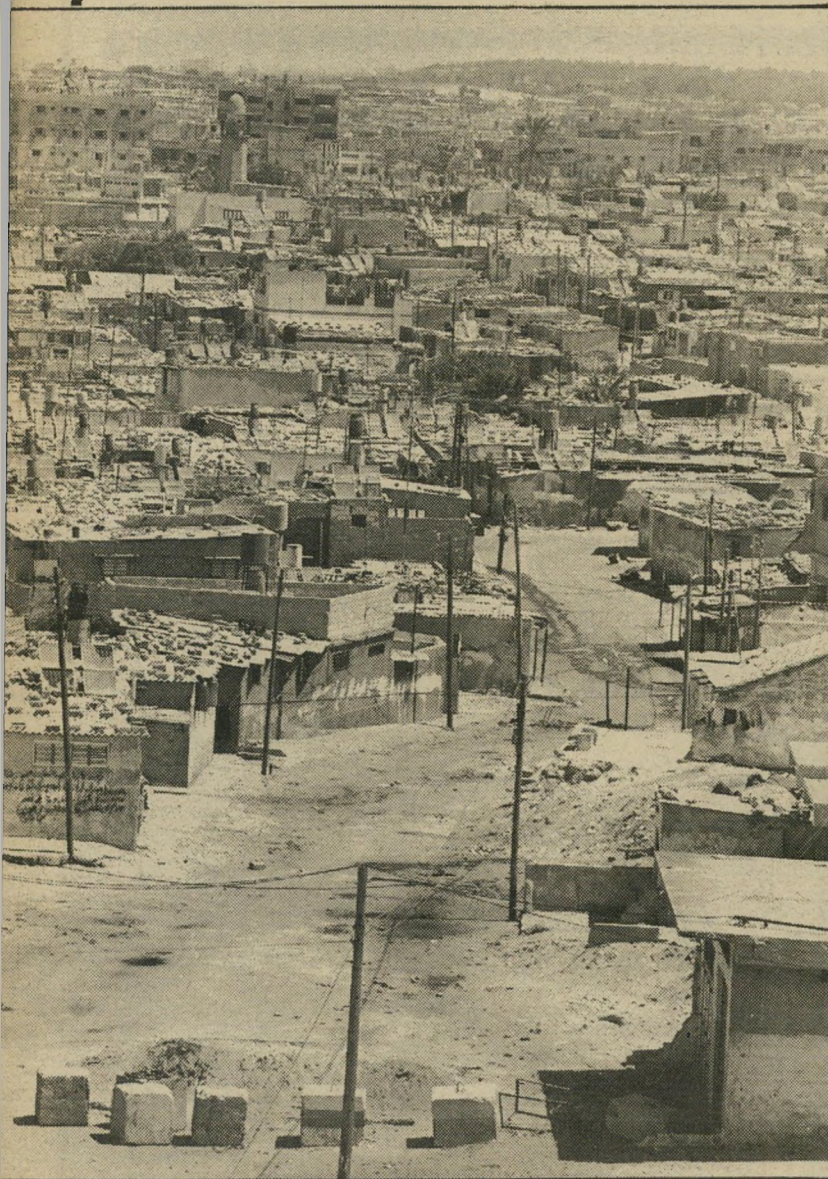
עם סיום הישיבה יצא האלוף לסיור בכלא עזה, הצמוד לבניין המימשל. בכלא נמצאים 700 אסירים, השפטים לתקופות-מאסר ארוכות על עבירות שונות, גם, עבירות ביטחון ניות. איז בכלא עצירים מינהליים, ואסירי האינתיפאדה שבו מעטים. הכלא הוא בתחום שליטתו של שרות בתי-הסוהר. אנחנו נלקחנו לסיור קצר בעיר.

נסענו לדרום-מערב עזה, בואכה מחנה הפליטים שאטי. במחנה 250,000 תושבים, כולם פליטים מאזור אשקלון, מסמיה, אש-דוד. כולם פליטים משנת 1948. חלק מהתושבים עובדים (או עבדו עד האינתיפאדה) ביר-שאל, חלקם רייגים.

באותו הבוקר היה מחנה-הפליטים שאטי בעוצר. המח"ט המקומי או מפקד הנפה האיזור רי הוא שממליץ על הטלת עוצר, אך המלצה זו צריכה לקבל את אישורו של אלוף-הפיקוד בעצמו.

● פעולות יזומות

בכניסה למחנה העמיד צה"ל מחסום, שאוישי עליירי חיילים אחרים. ליד

התנחלות גניטל (למעלה) ומחנה-הפליטים שאטי (משמאל)